

ПОЗОРИШТЕ.

УРЕЂУЈЕ А. ХАЦИЋ.

ИЗЛАЗИ ЧЕТИРИ ПУТА НА НЕДЕЉУ НА ПО ТАБАКА. — СТОЈИ ЗА НОВИ САД 40, А НА СТРАНУ 60 НОВ. МЕСЕЧНО. — ЗА ОГЛАСИ
НАПЛАЋУЈЕ СЕ ОД ЈЕДНЕ ВРСТЕ 3 НОВ. И 30 ЗА ЖИГ СВАКИ ПУТ.

ГРАЂА ЗА ИСТОРИЈУ СРПСКОГ ПОЗОРИШТА.

(Наставак.)

182. „Без женидбе,“ шаљива игра у 1. чину, написао Јован Хенрик Мирани, с немачког (рукопис.)

183. „Нервозни,“ шаљива игра у 3 чина, написао Викторијен Сарду, с француског (рукопис.)

184. „Френолог“ шаљива игра у 1. радњи, написао Јустус (Гроф Геза Зичи) с мађарског превео Александар Сандић (рукопис.)

185. „Краљ Лир,“ трагедија у 5 чинова, од В. Шекспира, први чин превео др. Л. Костић, прву половину трећег чина А. Хаџић, а остало др. Ј. Д. Стевановић, за српску позорницу удесио А. Хаџић (рукопис.)

186. „Сеоска школа,“ драма у 4 чина, од Рихарда Кастелвекија, превели П. С. „S.“ (П. Срећковић) и А. М. Рад. (рукопис.)

187. „Циганин,“ позоришна игра у 3 чина, с певањем, од Е. Сиглигетије, посрбио Јустин Милан Шимић, музика од А. Милчинског (рукопис.)

188. „Роб,“ позоришна игра у 3 чина, од Е. Сиглигетије, с мађарског (рукопис.)

189. „Ђаволски послови,“ комедија у 1. чину, с певањем, написали Ј. Томић и К. Формаћ, музика од А. Милчинског (рукопис.)

190. „Криштено писмо,“ шаљива игра у 1. радњи, од А. В. Ифланда, превео М. А. Симић (рукопис.)

191. „Дон Карлос,“ драма у 5 чинова, написао Фридрих Шилер, превео Ђ., за српску позорницу удесио А. Хаџић (рукопис.)

192. „Љубавно писмо,“ шаљива игра у 1. радњи, од Косте Трифковића (штампа се.)

193. „Ноћ у очи нове године,“ позоришна игра у 1. радњи, од Р. Бенедикса, превео Сава Петровић (рукопис.)

Доносимо сада по азбучном реду списак позоришних дела из књижнице народног позоришта у Загребу с том примедбом, да нисмо у стању означити које је од тих дела на позорници приказано, које ли не.

1. „Аница крчмарица,“ шаљива игра у 3 чина, написао Голдони, превео Гишковић.

2. „Анцело, тиран од Падове,“ трагедија у 4 чина, написао В. Иго, превео Ужаревић.

3. „Аделаида, алијска настирка,“ позоришна игра у 3 чина, по Доситеју Обрадовићу прерадио А. Николић.

4. „Агнеза Бернауерова,“ трагедија у 5 чинова, од Хебла, превео др. Деметер.

5. „Апотеоза Јелачића бана,“ пролог у 1. чину, од дра Јована Суботића.

6. „Адријена Лекуврерова,“ драма у 5 чинова, написао Скриб, превео А. Мандровић.

7. „Америгански двобој,“ шаљива игра у 1. чину, од Велимира Ђорђевића.

8. „Амелија,“ опера у 4 чина од Ивана Зајца.

9. „Бруте, пусти Цезара,“ шаљива игра у 1. чину, од (?) превео др. Враницањи.

10. „Бретислав и Јута,“ драма у 5 чинова, од Еберта, превео Љ. Вукотиновић.

11. „Бој на језеру,“ шаљива игра у 1. чину, од (?) превео Ј. Цар.

12. „Ђураћ Бранковић,“ трагедија у 5 чинова, превео С. Димитријевић.

13. „Браћа по звезди,“ шаљива игра у 1. чину од (?) превео С. Димитријевић.

14. „Била која год,“ шаљива игра у 1. чину, од (?) превео Ст. Враз.

15. „Бал у јаворју,“ шаљива игра у 3 чина, од (?) превео С. Димитријевић.

16. „Беснило странака,“ позоришна игра у 5 чинова, од Циглера, превео С. Димитријевић.
17. „Бодин.“ трагедија у 5 чинова, од дра Јована Суботића.
18. „Блебетуша сарагоска,“ оперета у 2 чина од Офенбаха, превео др. Деметер.
19. „Богат љубављу,“ локрдија у 1. чину, од В. Фридриха, превео С. Димитријевић.
20. „Бандити,“ шаљива игра у 4 чина, од Р. Бенедикса, превео С. Димитријевић.
21. „Бели Отело,“ шаљива игра у 1. чину, од В. Фридриха, превео С. Димитријевић.
22. „Бајацо,“ позоришна игра у 5 чинова, написао Д. Енери, превео Зеп.
23. „Блебетуша и лајавац,“ глума у 3 чина, од дра Шпора.
24. „Бозис Гудунов,“ глума у 5 чинова, од дра Шпора.
25. „Богомољци,“ шаљива игра у 5 чинова, написао В. Сарду, превео (?)
26. „Брачне понуде,“ шаљива игра у 3 чина, од Е. Томића.
27. „Без женидбе,“ шаљива игра у 1. чину, написао Ј. Хенрик Мирани, превео (?)
28. „Бајазитова љубав,“ драма у 5 чинова, од Велимира Ђорђевића.
29. „Бан Легет,“ опера у 3 чина, од Ивана Зајца.

(Наставиће се.)

Љ У Б А В Н О П И С М О .

Шаљива игра у 1. радњи, од Косте Трифковића.

(Наставак.)

Видић. До сто врага, шта је сувише?
 Марија. Ти мислиш, да ми ништа не знамо!
 Видић. Шта знате?
 Софија. Дакле да вам ја кажем! Тајна са љубавним писмом од госпође Евице отеривена је!
 Видић. Шта? (Удари у смеј.)
 Марија. Он се смеје!
 Дражић (за себе.) Еј, наопако, еј, наопако! (На глас.) Жено, хајдемо кући!
 Видић (смеје се једнако.) Ја — нисам... крив!
 Жао ми је — са свим сам заборавио!
 Марија. Наравно! Таке се ствари не држе у шлафроку.
 Видић (смеје се.) Да, да у шлафроку! Тамо сам га и заборавио! Ха, ха, ха!
 Дражић (за себе.) Еј, наопако! (На глас.) Жено, хајдемо кући!
 Марија. И ти не осећаш никаквог кајања? Немаш никог да молиш за опроштење?
 Видић (умири се.) Истина је! (Приступи Дражићу и пружи му руку.) Драги пријатељу, опрости! Моја је заборавност свему крива!
 Дражић (отима се.) Шта! Ја да ти опростим? Ја ти немам шта праштати!
 Видић. Знам ја већ! После ћу и твоју жену молити, ал' тек морам прво тебе!

Марија и Софија. Шта то значи?
 Видић. Знаш, како су ме онако брзо одазвали, са свим сам заборавио на писмо.
 Дражић. Какво писмо? Ја не знам ни за какво писмо!
 Видић. Та за бога, човече, шта кријеш, кад се већ све зна! Ниси ли ти био данас после ручка код мене?
 Марија и Софија. Понда!
 Видић. Па ниси ли ми ти предао оно несретно писмо, да га предам госпођи Евици, јер не ћеш више да имаш посла с њоме.
 Марија. Дакле то није твоје писмо?
 Видић. Да како да није!
 Софија. И то је писмо мога мужа?
 Видић. Да како да је!
 Марија. Ти си дакле требао само да га предаш?
 Видић. Та да како?
 Софија. Па сте га заборавили у шлафроку?
 Видић. Та да како! Требао сам га прво запечатити, па је на то ушла моја жена и ја га онда сакријем у џеп!
 Марија (падне Видићу око врата.) Слатки мој Васо, како сам неправедна била!
 Софија (на Дражића.) Виле ушле у тебе, дакле то су твоја писма?

ДРАЖИЋ (погледа на небо.) Господе, у твоје руке предајем дух свој!

СОФИЈА. Одговарај! Шта ћутиш, варалицо, издајо, неверничче, зликовче! Је л' то за једног ожењеног човека, који има тако добру жену? Зар се тако држи заклетва верности, коју си ми пред олтарем учинио?

МАРИЈА (која је међу тим к себи дошла, смећећи се.) Маленкост, лудорија! Ко би се још због тога једио!

СОФИЈА. Шта? Зар то није доста, да мој муж мене vara, и да с другом проводи љубав.

МАРИЈА. То је само знак, да у његовом срцу има места за две.

СОФИЈА. А то не сме бити!

МАРИЈА. Ал' то ипак бива!

СОФИЈА. Заиста лепа начела!

МАРИЈА. Нису лепа али истинита. Видиш, Софија, ја бих на твоје месту рекла: „Је си ли чуо, Лазо, остави се ти Евице, доста сам ти и ја на врату.“

(Наставиће се.)

Д И С Т И Н А

П О З О Р И Ш Т Е.

* (Народно позориште у Загребу.) Као што „Обзор“ јавља, издао је Иван Вардијан, владин повереник за народно позориште у Загребу, ову окружницу члановима народног позоришта: „Од неког времена опазио сам, а опазила је то и публика сама, да некоја господа глумци не знају добро својих улога на изуст, тако, да су због те немарности све овдашње новине устале и опоменуле управу наперед, који је завладао и који се особито показао у представи „Тајнога агента.“

Већ сваки од господа глумаца морао би имати толико обзира и поштовања према публици, да не ступи неприправан на позорницу, па с тога нисам доселе држао за нужно, да што у том погледу одредим.

Али за напредак, јер не могу трпети такву немарност, опомињем сву господу чланове, којих се ова ствар тиче, — јер има и хвале вредних изузетака, — да своје улоге добро на изуст уче, иначе ћу бити приморан сваки случај немарности казнити новчаном глобом, како који буде завредио.

На даље опазио сам, да некоја господа чланови због незнатне болешљивости не ће да суделују у представама. Да не би ово зло маха отело, опомињем славно позоришно друштво на дужност, којом је обвезано лечничком сведочбом немогућност суделовања у представама доказати. Једноставну поруку о болести не примам, те ћу у сум-

СОФИЈА. Ја сам најнесретнија жена на свету! (Плаче.)

МАРИЈА. Умирићеш се, док те прође прва ватра. (Седне за сто.) Хоћеш мало кафе? Куплоф је, да не може бољи бити!

СОФИЈА. Не ћу ништа! Хоћу да идем! Куда? То не знам, ал' тек идем у свет, до врага, у пакао! (Падне на канале и плаче.)

МАРИЈА. Ко би се једио на мушке? Нису вредни да човек због њих поквари апетит. Понда што се ми више једимо, то се они све више смеју, шта више, поносе се, кад им човек пребаци, да су нестални и неверни. Није ли тако, драга Софија?

СОФИЈА (суједаред њипи па Лазу.) Сад тако да си ми рекао, које та Евица?

ДРАЖИЋ (за себе.) Почиње испит. (На глас.) Евица! Никада нисам ни чуо за њу! Јеси ли ти можда, Васо брате?

СОФИЈА. Тебе ја питам, тебе! Говори! Од куда ти ово писмо?

њивим ми случајевима дати строго извидити здравствено стање тобож оболелог члана, и према околностима употребити сходна казнена средства, и кривца одсудити на накнаду штете за дотичну таквим поступком осујећену представу.

С великим незадовољством разабрао сам из дотичнога извештаја, да неки чланови не долазе на пробе, неки се закасне, неки одлазе с пробе пре времена, неки се на позоришту забављају и тако закасне ступити на сцену, неки не маре за опомене, а неки се усудили и непристојно се понашати према редитељу.

Такве преступнике казнићу немилеце глобом, а напослетку, да ред у овом земаљском заводу одржим, отпистићу их безобзирно, и нека нико не мисли да на рачун ненакнадивости сме позоришни запти закон кршити, или да бих се ја жацао тога средства латити се.

Ја захтевам од свакога међусобну уљудност, одушевљење за уметност, тачно вршење службе и у случајевима потребе патриотично пожртвовање.“

К Њ И Ж Е В Н О С Т.

* (Крст), ту лепу песму нашег Јована Јовановића до-нео је чешки лист „Образу живота“ у добром преводу. Штета што се није потписао преводилац.

Издаје управа српског народног позоришта.

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ.

22. ПРЕСТАВА.

У ПРЕТПЛАТИ 12.

У НОВОМЕ САДУ У ЧЕТВРТАК 17. ЈАНУАРА 1874.

ПО ДРУГИ ПУТ:

К Р А Љ Л И Р.

Трагедија у 5 чинова, од В. Шекспира, први чин превео др. Л. Костић, прву половину трећег чина

А. Хаџић, а остало др. Ј. Д. Стевановић, за српску позорицу удесио А. Хаџић.

О С О Б Е:

Лир, краљ од Британије	Ружић.	
Краљ француски	Божовић.	
Кнез бургундски	Добриновић.	
Кнез од Коривала	} зетови краља Лира	Нешић.
Кнез од Албаније		Петровић.
Гроф Кент	Зорић.	
Гроф Глостер	Лукић.	
Едгар, син му	Недељковић.	
Едмунд, ванбрачни син глостеров	Марговић.	
Куран, дворанин	Божовић.	
Освалд, дворски управитељ гонерилин	Добриновић.	
Дворска будала	Сајевић.	
Старац, закупник на добру глостеровом	* * *	
Лекар	* * *	
Капетан	* * *	
Племић из корделијне пратње	* * *	
Гласник	Соколовић.	
Гонерила	Ј. Маринковићка.	
Регана	} лирове кћери	Ј. Сајевићка.
Корделија		Ј. Маринковићева.

Пратња лирова, витезови, гласници, војници. — Збива се у Британској.

У недељу 20. јануара по други пут: „**СЕОСКА ШКОЛА.**“ Драма у 4. чина, од Р. Кастелвекија
превели Н. С. „S.“ и А. М. Рад.

Поједини бројеви овога листа продају се обдан по 5 н. а. вр. у српској народној задрушној штам-
парији, у позоришној писарици и у вече на каси.

БОЛУЈУ: М. СУБОТИЋ, Љ. ЗОРИЋЕВА.

ПОЧЕТАК У 7 А СВРШЕТАК У 10 И ПО САХАТА.